

Fra den fagre Maridal.

Det vakreste av alt naturtereng
er i den vakre Maridal,
tenkte han som beundret en blomstereng
og lyttet til nattergal.

Han var så betatt av alt han så.
Mens klokkene gikk, - han glemte å gå.
Da solen gikk ned og natten falt på,
visste mannen knapt hvor han skulle gå.

I skumringen skimtet han et småbrukerhjem.
Han banket på døren da han nådde frem.
En ung-kone kom ut og hilste som så:
GO'kveld, unge mann, hva pønsker du på?
Og mannen fortalte at natten kom brått.
På turen han hadde gått alt for smått.

Kan husly du gi meg til dagen tar fatt?
Hun viste ei sikkert, - for nettopp i natt
var husbonden borte, - og fager hun var.
Den fremmede var sånn en staselig kar.

Da staselig menn kan ha skumle planer,
beroliget han med, - jeg er rotarianer.

Kona, - hun gransket sitt vokabular,
men visste ikke hva Rotary var.
Hun håpet at mannen var ærlig og stø
og tok så en sjanse, - og inn ham bø'.

I hvert sitt rom sov de så begge to.
Natten den forløp i stillhet og ro.

Den neste morgen da han skulle gå, -
Han stanset i døren, - på tunet han så
en flokk med høner, og haner to.
Mannen undret seg der han sto.
Han tenkte at en hane er da vel nok.
Ti høner er jø en liten flokk.

Si, - kjære kone, hvorfor er her to haner?
Hun nølte med svaret, - hun tenkte seg om
og mens hun smilte, - svaret kom:
Du spør meg hvorfor jeg har to haner...
Du skjønner, - den ene, - er ROTARIANER.